

Fiainan'i Kristy

INONA NO FIAINANI KRISTY?

“Naharihary ny fiainana, ary ny Apostolin’ijesosy efa nahita, dia nanambara ka nanambara taminareo ny fiainana mandrakizayizay tao amin’ny Ray ka efa naseho tamintsika”.

“Izy no nisiam-piainana, ary ny fiainana no fanazavana ny olona”.

Tena zava-misy ara-tantara fa niaina 2 000 taona teo ho eo izay ijesosy avy any Nazareta.

Fantatsika ny toerana nahaterahany, ny anaran’ny sasany ao amin’ny fianakaviany, ny fomba nahafatesany, ary, eny, fa tao aminy ny fiainana, ary Izy mihitsy no AINA. Ny fiaviany dia fanehoana ny fiainana ary ity fiainana ity dia mandrakizay. Niaraka tamin’i Kristy, dia nitsahatra tsy ho toy ny teoriana’ny filôzôfia saro-takarina fotsiny ny “AINA”. Niseho toy ny zanaky ny mpandrafitra ny fiainana, izaynandeha, niteny, nihinana, natory, nitomany, ary tia, ary ny fitsanganany tamin’ny maty no nanaporofa fa Izy no Ilay nolazainy. Hoy Izy momba ny tenany: “Izaho no lalana sy fahamarinana ary fiainana; tsy misy olona mankanyamin’ny Ray afa-tsyamin’ny alalako”.

Kristy no fiainana ary ny fiainana dia Kristy. Raha manana ny fiainana mandrakizayianao, dia satria manana an’i Kristy ianao. Raha tsy manao izany ianao manana an’i Kristy, tsy manana fiainana ianareo. Ny tena fiainana, ny fiainana mandrakizay, izay fiainan’i Kristy, dia mihoatra lavitra noho ny fisiana fotsiny. Maro no mbola tsy nahita "fiainana".

Ao amin’ny Matio 5 andininy faha-3 ka hatramin’ny faha-12, dia sarin’ny fomba tsara tokony hahatongavan’ny Kristianina isika. Ny "fahasambarana" tsirairay dia mampiseho toetra iray ary ao anatin’ny tsirairay dia fantatsika fa ny tena ohatra tsara indrindra dia ijesosy mihitsy. Raha te hanahaka an’ijesosy isika dia tokony hanahaka an’io ohatra io eo amin’ny fiainantsika.

TOKO 1.

JESOSY: Ilay manetry tena (Matio 5 andininy faha-3).

FANETREN-TENA: INONA IZANY?

Toetra miavaka eo amin’ny fiainan’i Kristy ny fanetren-tenany mahatalanjona. Nahoana no misy olona avy any ambony ka midina any ambany indrindra mba hanafaka antsika amin’ny fandranganana antsika? Nahoana ny Iray Masina no miondrika hanasa ny tongotry ny mpamadika sy ny mandà ary ny kanosa?

Ny mifanohitra amin’ny fanetren-tena dia ny fiheveran-tena ho an’ny tena na ny fireharehana. Izany no toetra fototry ny toe-tsaina voatarika sy fehezina’i Satana. Izayampianarina matetika ho toetra tsara ao amin’ny kolontsaintsika amerikana dia aseho ho fahotana ao amin’ny Baiboly. Hitantsika ao amin’ny Ohabolana 6 andininy faha-16 sy faha-17 fa “fahavetavetana eo imason’i Jehovah ny fiavononana”. Mampanantena Andriamanitra fa “handrava ny tranon’ny

mpiavonavona" (Ohabolana 15:25). "Ny fijerymiavonavona, ny fo miavonavona ... dia fahotana." (Ohabolana 21 andininy faha-4). "Andriamanitra manohitra ny miavonavona, fa manome

fahasoavana ho an'ny manetry tena." (Jakoba 4 andininy faha-6). Ny hoe miavonavona dia midika hoe, "mihevitra ny tenanao ho ambony noho ny hafa". Fomba tsy mety ny fijerena ny tenanao

amin'ny fanajana ny hafa. Mba hankasitrahana tokoa ny fanetren-tena dia azontsika ampitahaina amin'ny toetra mifanohitra aminy, dia ny fireharehana:

Hoy ny avonavona: "Aza milaza na inona na inona amiko fa efa fantatro daholo izany." Hoy ny fanetren-tena: "Misaotra noho ny torohevitrao sy ny fanampiana."

Hoy ny avonavona: "Mila, tiako, mendrika aho". Hoy ny fanetren-tena: "Ilainy, tadiaviny, mendrika anao izy". Hoy ny avonavona: "Andriamanitra ô, tsara lavitra noho ny namako aho." Hoy ny fanetren-tena: "Tompo ô, mamindrà fo amiko mpanota."

Ny avonavona dia manakiana ny hafa mba handrava azy. Ny fanetren-tena dia midera ny hafa mba hampahery azy.

Manandra-tena ny avonavona fa Andriamanitra manohitra azy. Ny fanetren-tena dia manetry tena eo anatrehan'Andriamanitra ary manandratra azy Andriamanitra.

Hoy ny avonavona: "Afaka manao ny zava-drehetra aho." Hoy ny fanetren-tena: "Mahay ny zavatra rehetra aho ao amin'i Kristy izaymampaheryahy."

Hoy ny avonavona: "Te hotompoina aho." Hoy ny fanetren-tena: "Tsy tonga mba hotompoinaAho, fa mba hanompo ka hanolotra ny aiko ho avotra hisolo ny maro."

Hoy ny avonavona: "Jereo ny nataoko". Hoy ny fanetren-tena: "Jereo izay nataon'Andriamanitra tamiko!"

Nijoro teny an-dalambe ny avonavona sady niantsoantso hoe: "Homboy amin'ny hazo fijaliana Izy! Lasa malaza noho isika izy". Ny fanetren-tena, nihantona teo amin'ny hazo fijaliana, dia niandrindra ka nivavaka hoe: "Raiko ô, mamelà ny helony, fa izy

tsyfantany izayataony." Mitadyvoninahitra ny avonavona fa tsy mahita.

mitady azy.

Ny maha samy hafa ny avonavona sy ny fanetren-tena no maha samy hafa ny mazava sy ny haizina. Rehefa tonga teto amin'izao tontolo izao ny "fahazavana", dia naseho tamintsika ny ohatra tonga lafatra momba ny fanetren-tena.

JESOSY NO OHATRA HO ANTSIKA amin'ny fanetren-tena.

Hitantsika eo amin'ny fiainan'ijeso Kristy ny fanehoanavelona ny dikan'ny hoe manetry tena. Teo amin'ny fifandraisany tamin'Andriamanitra sy tamin'ny olona koa, dia noporofoiny foana fa mpanompo manetry tena,tsy mihatsaravelatsihy,tsy miavonavona,tsy tia tena, ary tsy miangatra.

Ao amin'ijesosy isika dia mahita lehilahyiray izay nanolo-tena ho an'ireo ory tamin'ny taonany. Nifandray tamin'ny mpiasa sy mpanjonoizy. Nisotro tamin'ilay kapoakan'ilay vehivavy hafa firenena izay nohamavoina sy nolavin'ny mpivavakaizy. Nasehon'ijesosy ny fanahin'ny fanetren-tena rehefa niditra tao amin'ny tanàna tsirairayizy, dia nikasika ny fatin'ny boka sy ny lelan'ny moana marenina. Nikarakara an'ireo demoniaka izay natahoran'ny olona akaiky azy izy. Nanaiky ny fanasana hisakafo tao an-tranon'ny mpanota sy ny mpamory hetra ary ny Fariseo sy ny mpihatsaravelatsihy izy.

Tsy nanalavitra sokajin'olona ijesosy. Nanatona Azy ireovehivavy ratsy laza satria fantany fa hahita

fahatakarana sy famelan-keloka ary koa didy handeha izy ireo ka tsy hanota intsony. Tsy nanana ahiahy i Jesosy teo anatrehan'ny mpanankarena sy ny manam-pahefana ary koa ny mpangataka sy ny jambaizay nipetraka teo amin'ny lalana fenovovoka mankamin'ny tanàna rehetra. Nanokana fotoana avy amin'ny fandaharam-potoanany be atao iJesosy mba hiresaka amin'ny hafa, hamaly fanontaniana, hamindra fo, ary hampiseho ny fomba fiaina tsara kokoa. Nitsidika ny tranon'ny olona sy ny fanompoan'ny mpitondra fivavahana hafa izy, nanatrika fampakaram-bady, nandeha nanjono niaraka tamin'ny namany, ary

nitso-drano ankizy madinika. Tsy nitsahatra namaly antso vonjy mihitsyizy. Na dia nanana ny zo rehetra hisandratra sy hankalaza ny tenany aza izy (fantany tokoa fa izy no Zanaka Lahitokan'Andriamanitra) dia nanizingizina foana iJesosy fa ny Rainy no nanao ny zava-drehetra. Ao amin'iJesosy,

Hitantsika ny toe-tsaina rehetra mifandray amin'ny olona mahantra ara-panahy: fanetren-tena, fanekena, fanompoana, finoana ary fitiavana.

NY fahaterahany. Tsy tongatonga ho azy fa teraka tao an-tranon'omby sy nandry teo amin'ny fihinanam-bilona ijesosy. "Na dia nanan-karena aza Izy, dia tonga malahelo noho ny aminareo, mba hampanan-karena anareo ny alahelony." Tsy teraka tao amin'ny hopitaly voadio izy ary nandry tamin'ny lamba landy tao anaty fandriana ivoara. Raha ny marina anefa, na dia izany aza dia mety ho dingana lehibe nidina tamin'nyvoninahitra sy ny haja ary ny herynafoiny ny tenany mba hahatongavany teto amin'izao tontolo izao. Efa nandre momba ny tompona sy Tale Jeneralin'ny orinasam-pirenena lehibe iray ve ianao izay nandao ny harenny, ny fampiononana ary nyvoninahiny rehetra mba hiainana eo anivon'ny fiaraha-monina lavitry ny fiaraha-monina satria nangoraka azy ireo izy ary te hanampy azy ireo? Raha azonao sary an-tsaina izany dia ampitomboy 1000 izany dia zara raha mahazo ny fitiavan'ijesosy sy ny fanetren-tenanao ianao.

NY Fiankinan-dohany tanteraka amin'ny Rainy any an-danitra.

Toa miezaka ny hahaleo tena isika rehetra, mba ho irery. Mety hiteny isika hoe: "Afaka mikarakara ny tenako aho" na "Lehilahy noforonin'ny tena" miaraka amin'ny fireharehana tsara. Hitantsika anefa fa ny fanetren-tena dia mamela an'Andriamanitra ho zava-drehetra, manolotra ny tenantsika Aminy sy amin'ny sitrapony. Ao amin'ijesosy no ahitantsika izany fiankinana tonga lafatra, an-tsitrapo izany. Henoy ny teniny ao amin'ny filazantsaran'ijaona:

"Ny Zanaka tsy mahay manao na inona na inona ho Azy, afa-tsy izay hitany ataon'ny Ray. "Tsy mahay manao na inona na inona ho Ahy Aho."

"Fa tsy nidina avy tany an-danitra Aho mba hanao ny sitrapoko, fa ny sitrapon'izay naniraka Ahy.

"TsyAhy ny fampianarako, fa an'izay naniraka Ahy."

"Tsy manao na inona na inona ho Ahy Aho, fa araka izaynampianarin'ny Raiko Ahy no ilazako izany zavatra izany."

"Tsy mitady nyvoninahitraAho; fa misyIzay mitady sy mitsara."

"Ny teny izay lazaiko aminareo dia tsy lazaiko ho Ahy, fa ny Ray izay mitoetra ato amiko no manao ny asa."

"Ny teny izay renareo dia tsyAhy, fa an'ny Ray izay naniraka Ahy."

Nomen'ijesosy ny Ray nyvoninahitra rehetra. Lasa tsinontsinona izy ka Andriamanitra no ho zava-drehetra. Izy tanteraka nanaiky ny tenin'ny Ray sy ny asany ary ny sitrapony. Izany no nahafahan'Andriamanitra nahazo, teo amin'ny fiainan'ijesosy, ny fanavotana ny taranak'olombelona.

Ny fiainan'i Kristy dia fiainana fandavan-tena sy fiankinana tanteraka amin'Andriamanitra. Tamin'ny

fanetren-tenany rehetra anefa dia tsy very na inona na inona, satria ny Ray dia "nanandratra Azy indrindra ka nanome Azy ny anarana izayambonin'ny anarana rehetra, mba ho amin'ny anaran'ijesosy no

handohalehan'ny lohalika rehetra, izay ao amin'ny

ny lanitra sy ny ety an-tany ary ny any ambanin'ny tany, ary mba haneken'ny lela rehetra fa Jesosy Kristy no Tompo, ho voninahitr'Andriamanitra Ray".

NY FANOMPONY HO AN'NY HAFA. Izay manetry tena eo anatrehan'Andriamanitra dia mahay manetry tena eo anatrehan'ny olona. Mpanompon'ny rehetra izy. Azonao sary an-tsaina ve ny Tompon'ny rehetra, naka lamba famaohana sy koveta feno rano, nandohalika teo anoloan'ireo lehilahy tsy mendrika hanasa ny tongony maloto, anisan'izany ilay namana izay hamadika azy tsy ho ela sy ilay mpianatraizaynanizingizina intelo tamin'io alina io ihany fa tsy nahafantatra Azy? Nosasany ny tongotry ny rahalahy izay vao avy nikoropaka hoe iza amin'izy ireo no ho lehibe indrindra amin'ny fanjakana. Ohatra tena tsara tokoa no nomeny antsika! Raha mihevitra isika fa ambony sy mahery loatra ka tsy afaka mandohalika eo anatrehan'ny fahalotoan'izao tontolo izao mba hanala ny maimbo, dia mbola tsy mitovyamin'ny Zanak'Andriamanitra isika!

NY FIAINANY. Nanana fiainana tsotra ijesosy. Tsy nitoetra tao an-dapaizy. Nanakivy ny olona iray ho tonga mpanara-dia mihitsy aza izy ka nilaza hoe: "Ny amboahaolo manan-davaka ary ny

voro-manidina manana akany, fa ny Zanak'olona tsy mba manana izay hipetrahan'ny lohany". Vao mainka manaitra ny fahatsorany sy ny fanetren-tenany isika rehefa mahatsiaro fa Izy no namorona izao rehetra izao. Amin'ny zo rehetra, Azy ny zavatra rehetra, fa rehefa niditra tao Jerosalema Jesosy mba hosatrohina ho Mpanjakan'ny Jiosy sy ny Mesia izay afaka hamonjy ny olona rehetra, dia nifidy ny ho avy nitaingina boriky Izy!

Tena samy hafa ny soatoavin'ijesosy sy ireo "lehilahy lehibe teo amin'ny tantara"! Nilaza izy ireo fa niditra tao India i Aleksandra Lehibe, tamin'ny filaharana lehibe nisy elefanta 200 voaloko, miaramila 200 nitaingina soavaly mainty, ary liona 200 nanodidina azy, rehefa nipetraka teo amin'ny seza fiandrianana volamena teo ambonin'ny kalesy ivoara, nanambara hoe: "Izaho no Tompon'izao rehetra izao. Nandresy izao tontolo izao aho. Ankehitriny dia handresy ny kintana aho". Matytamin'ny faha-33 taonany i Alexander ary tsy manana na inona na inona ankehitriny. Fa ijesosy mpanjaka manetry tena dia mbola Mpanjakan'ny mpanjaka sy Tompon'ny tompo. Nitondra azy ho any amin'ny voninahitra mandrakizay ny lalana manetry tena nananan'io mpanompotsy nihatsaravelatsihy io.

Manao ahoana ny hoe manetry tena? Ny fomba hitondranao ny olona no valiny. Rehefa mihevitra ny tenantsika ho tsinontsinona amin'ny fifandraisantsika amin'Andriamanitra isika vao ho afaka hihevitra ny tenany ho ambony noho ireo izay tsy dia manana fahalalana, talenta, fahendrena ary fahamasinana. Raiso ny fanahin'i Kristy izay tsy nitady nyvoninahiny. Raha tsy izany no fanahinao dia ataovy ireto fanazaran-tena manaraka ireto mba hampitomboana ny fanetren-tena.

TOKO 2.

JESOSY: Ilay mamindra fo (Matio 5 andininy faha-4).

FANOMEZANA: INONA IZANY?

Misy milaza fa revolisionera iJesosy. Milaza izy ireo fa radikalyizy. Marina ireo! Marina fa tsy nanandrana nanongam-panjakana na iza na iza izy. Tsy nirotsaka tamin'ny politika izy; tsy nampirisika ny mpiasa hitokona izy; tsy nandray fiadiana mihitsy izy hiadyamin'ny manam-pahefana. Mifanohitra amin'izany, fa iJesosy dia nampianatra mandrakariva ny mpanara-dia azy hanaiky ny "heryizay".

be". Kanefa ny zavatra nampianariny sy ny hetsika natombony dia hafa noho izay efa nisy ka nolavin'ny fiaraha-monina tamin'ny androny sy nohombony tamin'ny hazo fijaliana.

Rehefa nitony ny "toriteniny teo an-tendrombohitra" ijesosy, dia nyJodaisma sy ny fivavahana lehibe indrindra teo am-pelatanan'ny Fanjakana Romanina ny hery ara-tafika sy ara-politika.Jereo ny fifanoheran'ny tenin'ijesosy tamin'ny hevitr'ireo mpitarika ireovondrona roa ireo:

Ny mpitondra fivavahanajiosy dia Fariseo ny ankamaroany, antokon'olona nalaza noho ny fireharehany sy ny fanamarinan-tenany. Tadidinao ve ny vavak'ilay Fariseo tao

amin'ny tempoly? Tompo ô, misaotra Anao aho fa tsy mba tahaka ity mpamory hetra ity eto anilako. Nirehareha ny miaramila romanina fa nandresy an'izao tontolo izao tamin'ny heriny. Dia tonga ny zanaky ny mpandrafitrairay manao hoe: Sambatra ny manetry tena. Tena radical izany, sa tsy izany?

Ny Fariseo no "nohamasinina". Nihevitra ny tenany ho ambony noho ny hafa izy ireo ka tsy hikasika ny "mpanota" akory. Tonga anefa ijesosy, ilay "sakaizan'ny mpanota" hoe:

"Sambatra izay mitomany"; izany hoe ireo feno fangorahana, fo saro-pady, manenina, ireo izay voakasiky ny alahelon'ny hafa ny fony.

Ny Empira Romana dia niaina tamin'ny fitsipiky ny "hery manao ny marina" ary ny feo izay niteny mafy indrindra dia ny sabatra. Nampianatra ijesosy hoe: "Sambatra ny malemy fanahy".

Nandroba ny tranon'ny mpitondratena ny Fariseo ary nivavaka naharitra, mba ho fihatsarambelatsihy, nefa hoy ijesosy: "Sambatra izay noana sy mangetaheta ny fahamarinana".

Nanambara tamin'ny trompetra ny Fariseo fa hanome farantsakelyiray ho an'ny

mpangatakairay. Nivavaka teny an-kianja sy teny an-dalambe izy ireo mba ho hitan'ny olona. Fa tonga teo ijesoa nanao hoe: "Sambatra ny madio am-po, dia ny tso-po.

Niaina ho an'ny ady sy ny fandresena ary ny fandranganana ny Fanjakana Romanina. Nampianatra ijesosy hoe: "Sambatra ny olona mpampihavana".

Azonao sary an-tsaina ve ny fihetsik'ireo olona nandre an'ijesosy nampianatra? Sahala amin'ilay lehilahy nilaza ny toromarika nomen'ijesosy hoe: "Atodiho ny takolaka ilany": Hoy io lehilahy io: "Tsy hahomby intsony izany, fa raha manao izany ianao dia ho very foana." Misy mihevitra fa tsara ny tenin'ijesosy nefa tsy azo ampiarina. Tadidio anefa fa tsy nampianatrafotsiny ijesosy, fa niaina izaynampianariny koa. Nanjavonatsy ho eo amin'izao tontolo izao ny Fariseo sy ny Fanjakana Romana fa mbola velona ijesosy. Tsy miaina amin'ny fampianarany sy amin'ny mpanara-dia azy fotsinyizy fa nitsangana tamin'ny maty ary niorina tokoa ny fanjakanaizaynaoriny ary an-tapitrisany maro no niditra tao ary mbola miditra.

Nilaza ijesosy fa sambatra izay mitomany satria hampiononaizy ireo. Ity hevitra ity dia

mifanohitra amin'ny fomba fisainana maoderina izaymampianatra antsika fa tsy mitomany ny tena lehilahy. Henontsika ny fiarahamonintsika Hoy izy tamin'ny tanora: "Aza mitodika any aoriana, ankafizo ny fiainana,mifalia, fa indray mandeha ihany no mandeha,

Na inona na inona tianao atao, na malahelo na manenina, dia hadalana izany.” Mbola nanambara anefa iJesosy fa sambatra izay mitomany.

Tsy misy hasina mihitsy ny mitomany. Ijesosy dia tsy mampirisika ny tsyfiraharahana, ny fitseran-tena, ny avonavona maratra, ny faniriana kivy, ny fanaintainana, na ny fijaliana. Tsy milaza akory ijesosy hoe: "Sambatra ny zaza maloto izay mitomany rehefa tsy mahazo izay tiany". Tsy mitenyizy hoe: Sambatra ny mpanao heloka bevava mitaraina fa migadra." Tsy izany mihitsy. Ny olona mangoraka, manenina sy mora tohina, dia izay manana fovoatohina noho ny fahorian'ny hafa na noho ny fahotany. Hotahiana io olona io satria Andriamanitra no hampionona azy amin'nyalanelony.

Ny raozy dia misy fofona mamy favakio ny raozy dia jereo izaymitranga. Ho hitanao fa ny felany tsirairay dia manana trano fitehirizana ny ditin-kazo manitra izay natao ho faty ao anatin'ilayvoninkazo. Toy izany koa ny fon'ny olombelona mihidy,tsy mivaky loha,tsy mivaky loha, mivelona ho an'ny tena. Tsy ho hitany mihitsy ny harena miafina ao anatiny. Io harena io dia afaka raha tsy rehefa torotoro, mora tohina, manenina ary mangoraka ny fo. Marina izany: sambatra izay mitomany.

JESOSY no ohatra ho antsika amin'ny fangorahana:

Rehefa mamaky ny Filazantsara ianao, dia ho talanjona ny fangorahan'ijesosy.

Nanohina ny fony foana ny toe-javatranahakivy an'ireo malahelo. Nisy boka nanatona Azy niantsoantso hoe: "Raha mety, dia azonao atao ny manadio ahy". Tsy dia tsara tarehy loatra ny boka. Norarana tsy hovelona eo amin'ny fiaraha-monina izy ireo. Nisy zavatra momba an'ijesosy anefa nampahafantatra azy ireo fa afaka manatona Azy izy ireo. Nosintonin'ijesosy hanatona Azy izyireo, ka tsy nampoiziny fa, raha nandre ny fiangavian'ilay boka Izy, dia "tohina mafy" Izy, ary naninjitra ny tanany, dia nanendry azy ka nanao hoe: Madio! Ary tsy diso anjaramihitsyizy nikasika azy ireo, ka namela azy ireo ho madio tanteraka. Toy izany koa ijesosy.

Tanyamin'ny tanànan'i Naina, dia nahita mpitondratenairay teo am-pandevenana ny zanany lahitokana izy. Ary nony nahita ny alahelonyIzy, dia onena azy ka nanao hoe: Aza mitomany. Avy eo izy dia nanohy namerina ny zanany lahy.

Rehefa nandao an'ijeriko ijesosy, fotoana fohy taorian'izay, dia nahitajamba roa lahy, "nanendry ny masonry, ary niaraka tamin'izay dia nahiratra ny masonry".

Tsy milaza ny Baiboly fa nitomany ijesosy rehefa nandre fa maty i Lazarosy namany.

Rehefa tonga teo amin'ny fasana anefa izy, rehefa nahita an'i Maria sy ny olon-kafa nitomany, dia "Nalahelo mafyizy ka nitomany. Nanohina ny fony saro-pady ny alahelon'ny hafa. Na ny malahelo, na ny jamba, na ny mandringa, na ny boka, na ny mpivaro-tena, na ny mpanotatsotra, dia nahatsapa ny fijaliany ijesosy ary nanao izay azony natao mba hanampiana.

Ny TENY tonga nofo, izaynahary izao rehetra izao sy nametraka ny zava-drehetra araka ny filaharany, izay mbola mitazona izany rehetra izany miaraka amin'ny fahefana rehetra; Andriamanitra nefa mangoraka sy saro-pady ny fangirifirianay sy ny alahelonay - izany no Jesoanay!!!Jereo ny Mpahary anao amin'ny mason'ny fonao, ory sy mitomany, dia ho fantatrareo kely kokoa ny fiainan'i Kristy. Tsy hitenyintsony ianao hoe "tsy

mitomany ny tena lehilahy".

Ny fangorahan'ijesosy lehibe indrindra anefa dia tsy ny vatana marary, fa ny fanahy marary. Vakintsika ao amin'ny Matio 9:35-36 ny fangorahan'ijesosy nyvahoaka izay toy ny ondry tsy misympiandry, very, nirenireny tsy nahy,tsyfantany izay notadiaviny, na taiza.

no lohanyizy ireo. Mety hisy hilaza hoe: "Izany no olan'izyireo, samy misafidy ny azy avy

ny anjarany." Tsy nanakatona ny fony tamin'ny toe-javatronisy azy ireo anefa iJesosy, fa nanohina ny fony ny toe-panahin'izy ireo. Izany no nahatongavany.

Jesosy, tonga tao Jerosalema, tanàna malalany, dia nitomany koa. Nijery ny hoavin'io

tanàna io izy ka maizina ny andro. Nandà an'iJesosy nyJiosy arytsy nety nibebaka

tamin'ny fahotany ary noho izany dia hiharan'ny sazy mahatsiravina. Hanafika sy

handrava ny tanàna ny tafika fahavalo. Hovonoina na hamidy toy ny andevo any an-tany hafa ny mponina rehetra. Ny tempoly be voninahitra, izay tandindon'ny tombontsoan'izy ireo sy ny fanatrehan'Andriamanitra eo anivon'izy ireo dia horavana, ka tsy hisy vato

hifanongoa. Nitrangaizany rehetra izany 40 taona tatỳ aoriana. Tia azy ireo iJesosy ary nitomany nieritreritra ny hiafaran'ireo mpikomy sy tsy mankatò.

Zava-dehibe fa herinandro talohan'ny nahafatesany narary no nitrangan'ity tranga ity. Tamin'ny alin'ny fahafatesany feno habibiana, dia tsy nitomany ho an'ny tenany iJesosy fa nitomany an'i Jerosalema, satria fantany fa nolavin'izy ireo ny hany fanantenany ho amin'ny famonjena rehefa nandà Azy. Ny ranomasony dia tsy noho ny fijaliany efa akaiky fa noho ny fijalian'ireo olon-tiany. Nangoraka ny mpanota iJesosy. Mamindra fo aminao Jesosy anio, na noho ny fanirery anao, na ny fanaintainanao, na ny alahelona, na ny fahotanao. Afaka mamonjy anao Izy. Te hamonjy anao Izy. Maty hamonjy anao Izy.

"Jesosy Kristy no tsy miova omaly sy anio ary mandrakizay". Tsy miova izy ary tsy hiova mihitsy. Noho ny fangoraham-po nananany tamin'ireo olona ireo, dia "hiantra amin'ny fahalementsika izy amin'izao andro izao ... amin'ny zavatra rehetra alaim-panahy tahaka antsika, nefa tsy manana ota." (Hebreo 4:15). Mitomany anao ao anatin'ny fahorianao iJesoa ary maniry anao hahatsapa ho an'ny hafa koa ao anatin'nyalahelony. IJesosy no ohatra tonga lafatra ho antsika ny amin'ny olona mangoraka sy mora tohina.

TOKO 3.

JESOSY: Ilay malemy fanahy (Matio 5 andininy faha-5).

FAHAMARINANA: INONA IZANY?

Matetika isika no mandre fa tokony hiavaka amin'ny olona eto amin'izao tontolo izao ny Kristianina. Marina izany. Tokony ho tsikaritra tokoa ny fiovana ataon'i Kristy eo amin'ny

fiainantsika. Kanefa, tsy hoe ny olona ao amin'i Kristy no tsy maintsy mandehandeha manao

akanjo sy karavato, na ny vehivavy kristiana dia tsy maintsy manao akanjovita an-trano fotsiny na manao volo amin'ny fomba iray. Ireo zavatra ireo dia ivelany; izany hoe ambony (eo ambonin'ny tany). Nilaza iJesosy fa ny maha-samihafa ny mpanara-dia azy sy ny olon'izao tontolo izao dia eo amin'ny maha-izy azy, dia ny toetrany. Ny tokony ho hitan'izao tontolo izao rehefa mijery ny

fiainan'ny Kristianina dia ny fanehoana fanetren-tena, fangoraham-po, fahalemem-panahy, fahamarinana, famindram-po, fahadiovana, fiadanana ary fahatokiana marina tokoa. Rehefa manomboka maneho ireo toetra ireo isika, dia ho hitan'izao tontolo izao mazava tsara, homem-boninahitra ny Tompo ary hovoasarika ho amin'ilay Lalana ny olona maro kokoa.

Ny iray amin'ireo toetra faran'izay tadiavina indrindra dia ny halemem-panahy. Nisy nilaza hoe: "Raha atolotra amin'ny lavanty ny toetran'Andriamanitra rehetra, dia ny halemem-panahy no hamidy farany". Vitsy ny olona mahatakatra izany aryvitsy kokoa no manome lanja an'io toetra mampiavaka an'ijesosy Tompo io.

"Sambatra ny malemy fanahy, fa izy no handova ny tany", hoy ijesosy: Inona no dikan'ny hoe malemy fanahy? Araka ny diksionerantsika, ny hoe malemy fanahy dia midika hoe "maneho faharetana sy fanetren-tena, fahalemem-panahy ... mora terena, manaiky". Ny malemy fanahy dia tsy manipy fitia na manidina eny amin'ny tanany rehefa misy fanerena. Ny synonyme tsara dia "malemy fanahy". Voafehy ny mpandefitra.

Ny hoe malemy fanahy dia tsy midika hoe malemy. Ny soavaly, raha tsy mbola voafolaka, dia matanjaka; Rehefa avyvoafolaka dia tsy very ny heriny. Lasa voafolaka, voafehy ary mahaso. Ny famaritana tsara ny fahalemem-panahy dia ny hoe "hery voafehy".

Nandresy an'izao tontolo izao i Roma fa ny Kristianina kosa nandresy ny Fanjakana Romanina. Natsipin'i Néron sy nihodina teo am-pandriany tao amin'ny lapan'ny mpanjaka ny Kristianina raha natory

tamim-piadanana tao amin'ny efitra figadrany ny Kristianina. Nahita ny fandresena tamin'ny fanavotana azy ireo izy ireo ary ny herim-pony dia vokatry ny faharesen-dahatra. Nahazo faharetana tamin'ny fijaliany izy ireo. Ireo Kristianina voalohany ireo dia nahazo hery ara-panahy, miorina amin'ny fahamarinana, nalemy tamin'ny fanenjehana, ary naneho ny endriky ny toetran'ny olombelona.

Kristy. Andeha hodinihintsika ity toetra tena ilaina amin'ny fiainana kristiana ity: ny fahalemem-panahy.

JESOSY NO OHATRA HO ANTSIKA amin'ny fahalemem-panahy.

Angamba ny toetra tsy takatry ny saina indrindra amin'ny fiainan'i Kristy dia ny halemem-panahy na ny fahalemem-panahiny. Tsy nalemy izy fa natanjaka. Tadidinao ve ny nisamborana azy, nokapohina tamin'ny hazo, nokaravasina tamin'ny karavasy, nororany ary naneso azy? Niantso ny hahafatesany ny vahoaka ary nohomboana teo amin'ny hazo fijaliana Romana izy. Ary ny vahoaka nanohitra Azy hoe: Raha Zanak'Andriamanitra Hianao, midina!

Diniho izao izay azony natao. Afaka nifehy ny tafio-drivotra tamin'ny teny iray izy, nandeha teny ambony rano, namahana olona 5 000 tamin'ny mofo sy trondrovitsivitsy, ary nanangana ny maty mihitsy aza. Teo amin'ny hazo fijaliana, dia afaka niantso anjely 10.000 Izy mba hanafaka azy sy handringana an'io taranaka tsy mahay mankasitraka io. Tsy nanao izany anefa izy. Jesosy, "tsy nanota, ary tsy nisy fitaka teo am-bavany, ... raha notevatevaina Izy, dia tsy mba nanevateva; raha nijaly Izy, dia tsy nandrahona, fa nanolotra ny tenany ho an'izay mitsara marina". Henoy izay nolazainy teo amin'io hazo fijaliana io: "Raiko ô, mamelà ny helony, fa tsy fantanyizayataony". Izao dia ny halemem-panahy, izay voafaritana tsara ho hery voafehy, fahatoniana eo anivon'ny fitsapana, ary fitonian'ny fanahy na dia ao anatin'ny toe-javatra sarotra aza.

Ny fahalemem-panahin'ny Mesia no foto-kevitra ny faminaniana ao amin'ny Isaia 12

andininy 1 ka hatramin'ny faha-4 na Matio 12 andininy faha-15 ka hatramin'ny faha-21, izay milaza ny toetra mampiavaka an'io olona nolazain'ijehovah io: "Indro, ny Mpanompoko izay tantanako, dia ny olom-boafidiko izayiravoravoan'ny fanahiko; rongony mifoka sigaratsy hovonoiny. Jesosy dia tsy nijanonateny an-dalambe, niantsoantso sady mena ny tavany noho ny hatezerany, niezaka ny handresy lahatra ny tsy mino ny amin' ny fahadisoan' ny lalany. Jesosy, araka io faminaniana io, dia tsy nandrava volotara tapaka na namono ny lahin-jiro nirehitra.

Eritrereto ireto teny roa ireto: Tamin'izany, dia nisy bararata na tsorakazo kelympiasaina ho fitondra na tehina. Raha tapaka ianao dia lasa tsy misy ilana azy. Io volotara tapaka io dia maneho olona malemy sy marefo. Ahoana no fiheveran'ijesosy ny olona malemy sy malemy? Tsy nanao tsinontsinona azy ireo Izy. Naneho faharetana syfangoraham-po ijesosy, teo amin'ireo osa, nohamavoina, na noroahina. Nifanohitra tamin'izy ireo izy, nokarakarainy tamim-panajana ary nampiakatra azy ireo ho amin'ny toerana avo kokoa. Tsy nariany ireny; fa kosa, nikarakara azy ireo tamim-pitandremana kokoa izy. Nalemy fanahy izy.

Ny lahin-jiro nirehitra dia nitovitovy tamin'izany. Rehefa maty ny labozia na jiro solitany, dia manomboka mirehitra sy mifoka ny lahin-jiro. Mety hasasotra ny maso izany ka ny mora indrindra atao dia ny manatona sy manindrona ny lahin-jiro. Mivoaka haingana izy io. Io lahin-jiro mirehitra io dia maneho olona mahasosotra sytsy mety. Ahoana no nitondran'ijesosy an'io karazan'olona io? Niaritra azy ireo izy! Tsy nesorinyzy ireo fa nokarakarainy. Jesosy tsy nanitsaka olona malemy, maharikoriko, manana olona, tsy matotra!

Jesosy dia tsy nampirisika ny fahalemena fa ny fandeferana ka afaka nanampy ny malemy ho matanjaka. Tsy nampitondra enta-mavesatra azy ireo izy. Niantso olona foana izy

mba hitondra tena tsara sy hanana toetra tsara nefa, amin'izay fotoana izay, dia azony sy napetrany miaraka amin'ny hadalana sy nytsyfahamatoran'ny malemy. Niandany tamin'ny malemy i Jesosy. Tsy nitsahatra nalemy fanahy izy.

Mety ho hafahafa ny filazana fa tsy niala tamin'ny fahalemem-panahiny ijesosy rehefa

noroahiny hiala tao amin'ny tempoly ireo mpanakalovola. Tsy voafehyzy. Fantany tsara kosa izay nataony. Tsy nitsahatra ny malemy fanahy izy ao amin'ny Matio 23 rehefa nanameloka ireo mpihatsaravelatsihy izy hoe: "Ry menarana, taranaky ny menarana! Tsy hitsahatra ny

halemem-panahy koa izy, rehefa "haseho avy any an-danitra miaraka amin'ny anjelin'ny mahery, amin'ny afo mirehitra famaliana izay tsy mahalala an'Andriamanitra sy izaytsy manaiky ny

filazantsaran'ijesosy Kristy Tompotsika". Ny hoe malemy fanahy dia tsy midika hoe tsy miady amin'ny ratsy, na mananatra ny mpanota, na miezaka manitsy ny tsy rariny. Indraindray dia tsy maintsympiasaina ny hery. Tsy maintsymandray andraikitra isika, miteny, ary manohitra, fa manao izany amin'ny fomba tsara, amin'ny fomban'ijesosy, amin'ny fomba voafehy.

TOKO 4.

JESOSY: NY MARINA (Matio 5 andininy faha-6).

FAHAMARINANA: INONA IZANY?

"Sambatra izay noana sy mangetaheta ny fahamarinana, fa izy no hovokisana." Ny

fahamarinana ao amin'ny Baiboly dia hoe tsy ny sakafo sy ny zava-pisotroi-hany no ilain'ny olona mba hamelomana ny fiainany. Mila sakafo ara-panahy ho an'ny fanahinyzy. Izany no

nahatonga an'ijesosy nilaza hoe: "Tsy mofo ihany no hiveloman'nyolona, fa ny teny rehetra izayaloaky ny vavan'Andriamanitra". Hoy koa izy: "Aza miasa hahazo ny hanina mety ho levona, fa ny hanina izay maharitra ho fiainana mandrakizay, izay homen'ny Zanak'olona anareo, satria Andriamanitra Ray efa nanisy toambo-kaseAzy".

Tsy biby manana filana ara-batana fotsiny ny olona. Noharian'Andriamanitra manokana isika,

natao araka ny endriny sy nytarehiny, izay manana filana ara-panahy, ara-pihetseham-po ary ara-batana ary faniriana. Mila fifandraisana akaiky amin'Andriamanitra Mpamorona antsika isika ary izany dia tonga amin'ny alalan'ijesosy Kristy.

Ny Matio 5 andininy faha-6 dia mampahatsiahy antsika ireo seho ao amin'ny tele momba ireo mpifindra

monina mosarena izay nandositra ny hain-tany, ny korontana sivily, na ny korontana ara-politika, nefa tsy nisy afa-tsyakanjo teny an-damosina. Miasa na mandeha amin'ny hafanana mampahory izy ireo raha toa ka mipoitra amin'ny hodiny henjana ny taolan'ny zanany kely ary mibontsina misy katsentsitra ny kibony. Ny ankamaroantsika dia tsy mahafantatra hoe manao ahoana ny tena hanoanana. Endrey ny hafaliana ho

an'ireo mpitsoa-ponenana ireo mahita sakafo sy rano tondraka!

Ny olona dia mitady zavatra eo amin'ny fiainana izay manome fahafaham-po ny faniriany sy ny filany. Noana sy mangetahetaizy ireo fa tsy mofo sy rano ihany. Iriny ny zavatra, ny fananana ara-nofo, ny fifandraisana akaiky, ny dikan'ny fiainana, ary ny fiadanana. Te ho sambatra izy

ireo. Misy hanoanana lehibe kokoa anefa tian'Andriamanitra hiainantsika, ary vonona foana ny hanome fahafaham-po antsika. Noana sy mangetaheta fahamarinana izany. Raha tadidintsika fa ny hoe "tahiana" dia nadika hoe "sambatra", jereo izay tsy nolazain'ijesosy. Tsy nilaza izy hoe ho sambatra izaymitady fahasambarana. Nilaza kosa izy fa ho sambatra izaymitady ny

fahamarinana. Ireo izaymitady an'Andriamanitra sy ny sitrapony, izay te hieritreritra sy hanao zavatra araka ny tokony ho izy, dia hahita fahasambarana.

Matetika ny olona noana sy mangetaheta dia miezaka manome fahafaham-po ny fanirianyamin'ny

fomba tsy mety. Tonga noana ny ankizy iray ary voky vatomamy, fa rehefa tonga ny fotoana antoandro dia tsy te hihinana intsony. Maro àry ny olona miezaka manome fahafaham-po ny fanirianyamin'ny

zavatra ara-nofo, toy ny alikaola, zava-mahadomelina, firaisana, fialam-boly isan-karazany, ary

fahafinaretana tsy ara-panahy, ka mahita fa tsy mahita fifaliana maharitra izy ireo. Nasehon'ijesosy

antsika ny lalana mankanyamin'ny tena fahafaham-po sy fahafaham-po ary fahatanterahana eo amin'ny fiainana. Sambatra izay noana sy mangetaheta ny fahamarinana.

JESOSY NO OHATRA HO ANTSIKA NY FAHAMARINANA.

Arivo taona talohan'ny nahaterahany, dia izao no faminaniana momba an'ijesosy: "Tianao ny fahamarinana ary halanao ny faharatsiana". Naminany koa hoe: "Hitsara ny malahelo

amin'ny fahamarinana Izy ary hitsara ny mpandefitra amin'ny tany araka ny rariny; hamely ny tanyamin'ny tsorakazon'ny vavany Izy, ary hamono ny ratsyfanahyamin'ny fofonain'ny molony; fahamarinana no ho fehin-kibony, ary fahamarinana no fehin-kibony".

Jesosy no ohatra tsara indrindra ho antsika momba ny fahamarinana, nefa fantatrao ve ny atao hoe fahamarinana? Mitovy amin'ny rarinyhany izany, eo amin'ny sehatra manokana ihany. Tsy hoe

mitondra ny hafa ara-drariny na ara-drariny fotsinyzany fa manao ny tsara amin'ny tenanao koa. Teo amin'ny fiainany teto, Kristy dia nitondra ny olona araka ny rariny, nanao ny marina, nitsara ny ratsy, ary niaro ny tany manan-tsiny. Ny fahamarinany dia ahitana ny famaliana ny ratsy natao. Mpitsara

marina izy ary tafiditra amin'nyadyamin'ny tsara sy ny ratsy. Amin'izany hevinyzany, dia tsy miangatraizy. Tiany handresy ny ratsy ny tsara. Jesosy tia ny tsara fa mankahala ny ratsy. Tokony ho zava-dehibe amintsika ny mahafantatra fa nanao ny tsara foana iJesosy ary mbola hanao ny tsara foana.

Nanao izay tian'Andriamanitra foana iJesosy Kristy, ilay olo-marina. Na ny mpangalatra teo amin'ny hazo fijaliana aza tsy maintsy nanao izany Hoy izy: "Efa voaheloka araka ny rarinyisika, fa mandray ny tambin'nyasantsika;

tsy nanao ratsy na inona na inona." Satria marina izy, dia afaka niteny hoe: "Tsy manan-jo amiko i Satana".

Nanao izaymahitsy teo anatrehan'Andriamanitra foana izy. Nasehony ny fahamarinany rehefa noroahiny ny Tompo mpanakalovola avy amin'ny tempoly. Tsy azony natao ny nanova ny tranon'ny Rainy ho zohy fieren'ny jiolahy.

Tsy nanda olona mihitsy iJesosy noho ny fahadisoany taloha, na nandao ny fahamarinana noho ny lovantsofina izay handà ny fanampiana ny sahirana. Nomenyvoninahitra ireo namany ary nozarainy ny fahamarinana ny hafa. Nasehon'iJesosy tamin'ny teny sy ny atao rehetra ny ohatra tonga lafatra momba ny atao hoe marina.

Jesosy no ohatry ny fahamatorantsika. Izy no loharanon'ny herintsika sy ny vokatra. Toy ny nataony dia tsy maintsy isika maniry ny fiombonana amin'ny fianakavian'Andriamanitra, mamahana ny tenantsika amin'ny Tenin'Andriamanitra, ary mizara ny fananantsika amin'ny hafa. Tsy maintsy mankatò an'Andriamanitra isika fa tsy olona. Izany no fiainana nambaran'iJesosy amintsika.

Hita ao amin'ny andraikiry ny Mpitsara koa ny fahamarinan'i Kristy. "Andriamanitra efa nanorina andro iray izay hitsarany izao tontolo izao amin'ny fahamarinana amin'ny alalan'i Jesosy". Rehefa tonga amin'ny fitsarana Izy, dia hampisaraka ny ondry amin'ny osy. "Isika rehetra dia tsy maintsy miseho eo amin'ny fitsaran'i Kristy, mba handraisan'ny olona rehetra izay zavatra nataon'ny tena, dia araka izay nataony, na tsara na ratsy." Inona no holazain'ny Mpitsara marina aminao amin'izany andro izany?

TOKO 5.

JESOSY: Ilay mamindra fo (Matio 5 and 7).

MERCY: INONA IZANY?

Nofaritan'iJesosy tamin'nyalalan'ny tantara iray ny famindram-po: "Nisympanjaka anankiray nanapa-kevitra ny handoa vola tamin'ny mpanompony, ka hitany fa nisy mpanompo iray nitrosa talenta 10 000 taminy, na dia kely aza. amidio ny fananany rehetra, mbamin'ny vadiny aman-janany!" Niangavy azy ilay mpanompo hoe:

"Tompokolahy, mba omeo faharetana aho. haveriko daholo izany. Mila fotoana kely fotsiny aho." Nanohina ny fon'ny mpanjakaizany fitalahoana izany ary - tsy nampoizina - dia nanafoana ny trosa rehetra izy. Dia lasa ilay mpanompo nitsambikimbikina sy nihorakoraka noho ny hafaliana! Vetivety anefa dia sendra mpanompo namany iray izay nananany vola izy. Vola kely fotsinyizany, fa ny mpanompovoalohany dia nitaky ny

fandoavana haingana. dia nasainynatsipy tao an-tranomaizina izany mpanompo izany mandra-pandoany ny trosany. Amin'ity tantara ity, iza no be famindram-po - ny mpanjaka sa ny mpanompovoalohany? Mazava ho azy fa ny mpanjakaizany, satria nanohina ny fony ny toe-javatra sarotra nisyilay mpitrosa ka nanao zavatra mba hanamaivanana ny fijaliany.

Nandeha an-tongotra niaraka tamin'ny mpianany iJesosy indray andro tamin'ny Sabata, andro fitsaharanajiosy. Fotoana antoandro tamin'izay ary noana ny mpianatra. Tonga teo amin'ny tanim-bary efa vonona hojinjainaizy ireo. Nipoitra ny tantara: Lehilahy noana, nibanjina ny tanimbarymasaka, ary nisy Fariseo maromaro nijery an'ireo mpianatr'iJesosy ireo ka nieritreritra hoe: "Sabata izao, ka tsy azo atao ny miasa amin'ny Sabata. Jereo tsara izy ireo, mba hahitana raha mioty katsaka hohaninyzy, raha manao izany, dia mahazo izany!" Inona izao no hataon'iJesosy? Hihevitra izayilain'ny mpianany ve izy ka hanakiana ny fahavalony? Sa hilefitra amin'ny fomban-drazana nataon'olombelona ka hamela ny olony ho noana? Inona no hataon'ny famindram-po? Mazava ny valiny.

Nofaritan'ilay mamindra fo ho laharam-pahamehana ny zavatra ilain'ny olona. Raha ny marina, izany dia tsy nandika velively ny lalàn'Andriamanitra izay nomena mba hitahiana ny olona. Nifanohitra tamin'ny fomban'ireo mpihatsaravelatsihy ara-dalàna izay namorona fitsipika sy enta-mavesatra izay tsyzakanyakoryzany. Ny famindram-po dia mikarakara izayilain'ny olona alohan'ny fitsipika sy fomba amam-panao nataon'olombelona.

Foana sy maty ny fivavahana tsy misy indrafo ary tsy avy amin'Andriamanitra. Tsy misy olona manilika ny famindram-po amin'ny fiainany ka afaka milaza fa manaraka an'i Jesosy izy. Tsy zava-dehibe ny hoe mamindra fo na tsia. Amin'ny fitsarana, Kristy dia hilaza amin'ireo tsy mamindra fo hoe: "Mialà amiko, ianareo izay voaozona, ho any amin'ny afo maharitra mandrakizay, izay voavoatra ho an'ny devoly sy ny anjeliny; Dia hamaly Azy koa ireo ka hanao hoe: Tompoko, oviana no hitanay noana Hianao, na nangetaheta, na nivahiny, na nitanjaka, na narary, na tao an-tranomaizina, ka tsy mba nanompo Anao izahay? Dia hamaly azy Izy ka hanao hoe: Lazaiko aminareo marina tokoa: Araka izay tsy nataonareo tamin'nyanankiray amin'ireto kely indrindra ireto, dia tsy mba nataonareo tamiko koa." Ny famindram-po dia tapany tena ilaina amin'ny Kristianisma marina.

"Sambatra ny miantra, fa izy no hamindra fo", hoy iJesosy. Ny famindram-po dia rehefa mahatsapa ny fanaintainan'ny olona iray ao anatin'ny toe-javatra ratsy isika. Tsy hoe mahatsapa ny fanaintainana ihany anefa izany, fa manao zavatra mba hanamaivanana sy hanampiana. Mahatsiaro fanaintainana sy ilaina isika rehetra indraindray. Tsy isalasalana fa mila teny mampahery na fihetsika tsara isika. Ny olona manodidina antsika koa dia mahatsapaizany zavatra izany ihany koa ary mila izany teny feno hatsaram-panahyizany sy ny fanampiana.

Nampianatra antsika iJesosy fa hamaly soa ny fiahantsika sy ny fiahantsika ny hafa Andriamanitra. "Hahazo Hoy iJesosy ao amin'ny Matio 6:14: "Raha mamela ny fahadisoan'ny olona hianareo,

Ny Ray any an-danitra dia hamela ny helokareo koa." Tena hotahina ilay olona mamindra fo

fa misy vidiny ny ainy ary ho azo antoka koa fa mijery azy amim-pifaliana ilay Andriamanitra mamaly soa.

JESOSY NO OHATRA HO ANTSIKA amin'ny famindram-po.

Tsy misy mandrefy an'ijesosy. Nandalo ny fiainana niaraka tamin'ny fandaharam-potoana feno asa lehibe izy saingy nahita fotoana hijanonana sy hikarakarana ny filan'ny manodidina azy. Mba hanampiana olona

raha tsy izany dia tsy fandaniam-potoana ho an'ijesosy. Tsy nitovy tamin'ny an'izao tontolo izao ny laharam-pahamehany. Nidina avy tany an-tendrombohitra izy, rehefa avy nanao toriteny mahery, dia nifanena tamin'ny boka iray izay nilaza hoe:

"Tompo ô, raha sitrakao, dia mahay manadio ahy Hianao." Jesosy naninjitra ny tanany, dia nanendry azy, manao hoe: MetyAho, madiova ianao. Niverimberina nandritra ny telo taona mahery io

fisehoan-javatra io nandritra ny fanompoan'i Kristy teto an-tany.

Namaly tsy an-kijanona ny fangatahanaizay mety hahasosotra antsika, dia tsy mbola novakintsika tao amin'ny Baiboly mihitsy hoe nifanena tamin'ny olona sahirana nangatakafanampiana ijesosy ka tsy

nanampy azy ireo. Hatramin'ny farany, dia hitantsika Kristy, nohomboana teo amin'ny hazofijalian'i

Kalvary, maty tamin'ny fahoriana teo amin'ny mpangalatra roa. Feno ny tãnany tamin'nyolany

manokana, kanefa, rehefa nandre ny fangatahan'ilaympangalatraizy, dia nahatsapafangorahana

lehibe. Na dia nijaly aza ny tenany, dia afaka namela ilay mpangalatraizy. Izany no Jesoantsika! Nanao tsinontsinona antsika Izy, niaraka tamin'ny fahotana be dia be natao tamin'ny Raintsika any An-danitra, ary mbola nidina teo amin'io baolina kelin'ny tanimanga maloto io mba hiaina eo anivon'ny mpanota toa ahy sy ianao, noho ny nilanantsika ny famindram-pony tsy manam-petra.

Aryankehitriny, manao ahoana ny fihetseham-pontsika amin'ireo olona izay manarona ny tenany amin'ny fahalotoan'izao tontolo izao sy nyfononain'ny fahotana? Noho ny fahafantarana fa tsy hanan-kohanina izy ireo rahampitso ary hisy loza ratsy kokoa noho ny fahafatesana miandry azy ireo amin'ny fitsarana, moa ve isika hanolo-tanana hanampy? Nanao izany ijesosy. Raha te hiaina ny fiainan'i Kristy isika dia

hanolo-tanana hanampy koa.

TOKO 6.

JESOSY: ILAY MADIO (Matio 5 andininy faha-8).

FAHADIOVANA: INONA IZANY?

Betsaka ny olona diso hevitra momba ny atao hoe mpino. Nisy olona iray nanontany raha mpinoizy, namaly hoe: "Eny, mpino aho satria tsy misotro,tsy mifoka sigara, na mandihy, na miloka". Ny zava-dehibe taminy dia lisitr'ireo fandrarana,saingy ny lalàn'i Kristy dia

nanantitrantitra kokoa hatrany ny zavatra ataonao sy ny toetranao ao anaty noho ny

zavatra tsy ataonao. Ny fitondrantenanao dia tokony ho taratry ny zavatra ao am-ponao ary ho taratry ny fonao. Ny maha-zava-dehibe ny toetran'ny tena manokana dia aseho amin'ity fitenenana mahazatra manaraka ity:

« Mamboly eritreritra ianao dia hijinja ny asanao.

Mamboly hetsika dia hijinja ny fahazaranao ianao.

Mamboly fahazarana dia hijinja ny toetranao ianao.

Mamboly toetra ianao dia hijinja ny anjaranao."

Raha ny marina, izany rehetra izany dia manomboka amin'ny eritreritra. "Fa tahaka ny

fisainan'ny olona ao am-pony no izy." Tsy ny asa no zava-dehibe indrindra. Marina fa zava-dehibe ny zavatra ataonao, fa ny zava-misy dia izao: "Ny rakitra tsaran'ny fony no amoahan'ny olona tsara ny tsara, ary ny rakitra ratsy ao am-pony no amoahan'ny ratsy fanahy ratsy. Ny tena zava-dehibe amin'ny fivoarana ara-panahy dia tsy maintsy ny maha olona anaty; izany hoe ny fo.

Sambatra ny madio am-po, fa izy no hahita an'Andriamanitra." Ny farantsa kelyamin'ny fahadiovana izay noresahin'ijesosy ao amin'ny Matio 5 andininy faha-8 dia manana lafiny roa: ny fitondran-tena sy ny fahatsoram-po. Ny teny nadika eto hoe "madio" dia ny teny grika hoe katharos, izay adika hoe madio, madio,tsy misy loto,tsy misy loto, tso-po, mahitsy ary tsy misy faharatsiana. halatra, vavolombelona mandainga, fitenenan-dratsy ireo no mahaloto ny olona. Ny fahalotoana dia ny fijerenavehivavy manana faniriana tsy ara-dalàna fa ny fahadiovana kosa dia mifanohitra amin'izany.

Ny fahadiovana dia midika fahatsoram-po. Na ny teny hoe "tso-po" aza dia avy amin'ny teny latinina midika hoe "tsy misy savoka". Izany dia manondro ny fomba amam-panaofahiny manafina ny lesoka amin'ny asa tanana amin'nysavoka, miezaka mamitaka ny mpividy. Ny tapany tsara dia tsy nisy savoka; izany hoe tso-po, midika hoe 100% na tsy misy loto. Tahaka ny tantely madio na ronono madio, izay ao anaty tavoahangy dia izay voasoratra eo amin'nyetikety. Namaly be an'ireo mpihatsaravelatsihy ijesosy, satria "tahaka ny fasana voalalotra fotsyzy ireo, izay tsara tarehy eo ivelany, fa ny ao anatiny dia feno taolan'ny maty sy ny fahalotoana rehetra". ary "eo ivelany dia miseho amin'ny olona ho marina, fa ny ao anatiny dia feno fihatsarambelatsihy sy fandikan-dalàna". "Tsy mba toy ny fijerin'ny olona no fijerin'iJehovah; fa ny olona mijery ny miseho eo ivelany, fa Jehovah kosa mijery ny fo." Tsy ny haavony, ny tanjaky ny hozatra, ny talenta, ny karisma na ny akanjo no mamaritra ny lehilahy. Ny fo izany. Aoka isika ho madio am-po?

JESOSY NO OHATRA HO ANTSIKA NY FAHADIOVANA.

Ny fiainana tonga lafatra sy madion'i Kristy dia porofovelona fa afaka ny ho madio koa isika. Niaina tao amin'ny nofo izy fa tsy nanaiky ny filan'ny nofo. Tsy nanota mihitsyzy. Tsy nijery vehivavy manana fikasana maloto mihitsyzy. Tsy nanao laingamihitsyzy.

Tamin'ireo nanaraka azy, dia tsy nisy nanontany ny fitondran-tenany. Niampanga azy ho niteny ratsy an'Andriamanitra ny fahavalony, satria nilaza izy fa irayihanyizy sy ny Ray.

Niezaka nisambotra azy tamin'ny fifanoherana foana ny fahavalony,saingy tsy nanao izany mihitsy. Tsy indray mandeha! Nanana fiainana feno fijaliana sy fakam-panahyzy saingy tsy nahomby mihitsy. Afaka nitenyzy hoe: "Izaho no fahazavan'izao tontolo izao. Izay manaraka Ahy tsy mba handeha amin'ny maizina". Hoy izy: "Iza aminareo no miampanga Ahy ho

nanota? Nangina fotsiny ny valiny. Rehefa naka vola hamadihana an'ijesoana ny iray tamin'ireo Apôstôlynofidiny, ny hany fampahalalana mahasoana azony omena ny fahavalon'ijesoana dia ny toerana halehany hivavaka. IJesosy no tena nisehoany sy izaynambarany.

Tsy nanana antony miafina na fitiavan-tena i Kristy. Tsy nampiasa fandokafana izy mba hahazoana mpanaraka na hanamora ny asa nanirahana azy. Ny fahatsoram-pony dia lafo be taminy, fa

tamin'ny Fariseo kosa, dia nilaza ny marina izy, na dia tsy tiany aza izany. Tamin'i Pilato, izay nanana fahefana hamono Azy na hanafaka Azy, dia niaikyzy fa mpanjaka sy manana ny fahefana rehetra. Nahasarika ny sain'ny olona tokoa izy, nefa ny antony nanampiany ny olona dia noho izy nangoraka azy ireo. Nomen'ny Fariseo farantsakelyiray ilay lehilahy mahantra, nefa rehefa avy nikaikikaiky ny tandranyzy ireo, mba hisarika ny sain'ny rehetra. Nanasitrana ny marary sy nanangana ny maty i Jesosy ary nanome toromarika azy ireo mba tsy hilazalaza na amin'iza na amin'iza. Endrey ny

fahasamihafana! Nanome antsika ny ohatra tonga lafatra momba ny fahatsoram-po, ny fahadiovana, ny fahamasinana ary ny fanetren-tena iJesosy. "Amorony fo madio aho, ô Andriamanitra!" Ary aoka isika hanampy hoe: "Ny fiainan'i Kristy anie ho fiainako koa!"

TOKO 7.

JESOSY: MPAMPIHAVANA (Matio 5 andininy faha-9).

MPAMPIHAVANA: INONA IZANY?

Nandritra ny taona maro dia nisy kintana volafotsy lehibe iray nandravaka ny tampon'ny

Fiangonan'ny Fahaterahan'i Betlehema. Indray andro, tamin'ny taona 1800, ny Eglizy Katolika Romana, izay nizara ampahany tamin'ilay tranobe tamin'ny Eglizy Ortodoksa Grika, dia

nanapa-kevitra ny hanaisotra ilay kintana volafotsy ary hanolo izany amin'ny kintanany manokana. Tsy nanaiky anefa ny Eglizy Ortodoksa Grika. Ny Eglizy Ortodoksa Grika dia notohanany Rosia ary i Frantsa kosa nanohana ny Eglizy Katolika Romana, fa i Torkia no tena nitondra an'i Palestina

tamin'izany. Rehefa niandany tamin'ny Eglizy Katolika Romana i Torkia, dia nanambara ady tamin'i Torkia i Rosia. Avy hatrany dia niray tsikombakomba tamin'i Torkia i Frantsa syAngletera ary niady tamin'ilay antsoin'ny tantara hoe Ady Krimeana. Naharitra telo taona maheryizany, nanomboka tamin'ny 1853 ka hatramin'ny 1856. Nidina ilay kintana, rehefa nifarana io ady io.

Tsy mahatsikaiky ve fa teo amin'ny toerana nahaterahan'ny Andrian'ny Fiadanana dia saika nisy ady sy ady foana? Rehefa mitondra antsika ho any Betlehema ny fakan-tsaryamin'ny fahitalavitra saika isaky ny

vanim-potoanan'ny Krismasy, dia hahita miaramila mitam-piadiana manara-maso ny vahoaka mivory mba hivavaka amin'ny Andrian'ny Fiadanana isika.

Tombanana fa eo amin'ny tantaran'ny olombelona rehetra, dia latsaky ny valo isan-jaton'ny tantara voarakitra an-tsoratra no afaka atao hoe fotoan'ny fiadanana. Tao anatin'ireo taonjato 32 farany, dia nisy 300 taona latsaka kely

ny fiadanana. Milaza amintsika ny mpahay tantara fa tao anatin'ny 300 taona farany, dia nisyady 286 tany Eoropa fotsiny.

Tamin'ny taonjato faha-20, dia nianjera ny ridao vy tany Eoropa Atsinanana. Nandritra ny taona maro, dia niaina tamim-pilaminanaizy ireo. Na izany aza, rehefa afaka

tamin'ny fitondran'ny Sovietika izaynifehy azy ireo, dia niverina tamin'ny lolompo sy ny fankahalana taloha ny foko samihafa, ary nanomboka indray ny fifamonoana. Ny

marina dia ny olombelona irery ihany no tsy mifankahazo. Feno izay tsy mifankahazo ny fitsarana eto amintsika, ka mandeha eny amin'ny fitsarana mitady olona hamaha ny

olana misy eo amin'izy ireo. Miady izahay ary mifamaly. Mifampitsikera isika.

Mifampirodanaizahay. Raha ny tenantsika manokana, dia sarotra ny miaina amim-pilaminana sy fihavanana.

Epictetus, filozofa tamin'ny taonjato voalohany, dia nanoratra momba ny Pax Romana - ny Romana

fiadanana izaynisy teo amin'ny tontolo sivilizasiona tamin'izany fotoana izany ary nireharehan'i Kaisara - "Raha Ny amperora dia afaka manome fiadanana amin'nyadyamin'ny tany sy ny ranomasina;

alahelo sy fialonana. Tsy afaka manome fiadanana-tsaina izy, izay irin'ny olona mihoatra noho ny fiadanana ety ivelany aza.”

Ho an'ny ankamaroan'ny olona, dia “tsy fisian'ny fifandirana” fotsiny ny fiadanana. Raha tsy misyady dia milaza isika fa

milamina izao tontolo izao; na raha tsy miady amin'ny mpiara-monina amintsika isika dia manana fihavanana eo amin'ny manodidina. Fa ny fiadanana ao amin'ny soratra masina dia mihoatra lavitra noho izany. Ao amin'ny Testamenta Taloha, ny fiadanana dia shalom izay midika hoe

"fahafenoana, fahafenoana, firindran'ny fiainana." Ao amin'ny Testamenta Vaovao, ny teny grika midika hoe fiadanana dia eirene midika hoe "fahasambarana anaty". Raha ampifandraisinaizy rehetra, ny fiadanana dia azo faritana hoe "ao anaty tony, na dia ao anatin'ny korontana ivelany na ny loza aza." Ny fihavanana dia ny firindrana amin'Andriamanitra sy ny tena ary ny hafa.

Zava-dehibe ny mahafantatra fa ny fihavanana ao amin'ny Baiboly dia mitondra ny hevitra ny fampihavanana. Tsy hoe fotsiny fanambarana fampitsaharanaady fa fampiraisana ny tafika. Tsy vitan'ny hoe tsy miady eo imason'ny ankizy fa manomboka mifankatia. Tsy fanakatonana ny varavarana fotsinyzany mba hanakanana ny tabataba eny an-dalana fa mahita fitoniana anaty ao amin'ny fanahinao izay mitoetra na dia voahodidin'ny korontana aza. Marina tonga ny fiadanana rehefa tafaorina indray ny fisakaizana eo aminao sy Andriamanitra, ny hafa ary ny tenanao.

Tsy misy afa-tsy ny tena fiadanana rehefa misolo toerana ny fankahalana ny fitiavana. Ny mpampihavana dia ilay miasa hanolo ny fankahalana sy ny fifandirana ho fitiavana sy firaisan-kina.

IJESOSY NO OHATRA HO ANTSIKA MPAMPIHAVANA.

Saika ny lohatenim-baovao isan'andro amin'ny gazety rehetra dia miresaka ady, heloka bevava, herisetra ary fankahalana. Ao anatin'izany fisafotofotoana sy fifandirana izany, mety hisy ve ny toerana fialan-tsasatra mangina, fiadanana sy filaminana, fiarovana, paradisa marina eto an-tany? Tena misy tokoa ny toerana toy izany ary, tsara kokoa, azon'ny rehetra idirana. Ao amin'i Kristy io toerana io ary i Jesosy mihitsy no namorona izany fiadanana izany. Raha ny marina, Jesosy no fiadanantsika. Teo amin'io tontolo feno fifandirana sy ravan'nyady io, Andriamanitra dia nandefa ny solontenany manokana sy hita maso, dia ny "fiadanana ambonin'ny tany, ankasitrahana amin'ny olona".

Naminany momba an'ijesosy toy izao i Isaia: "Fa Zaza no teraka ho antsika, Zazalahy no omena antsika, ary ny fanapahana dia eo an-tsony, ary ny anarany hatao hoe Mahagaga, Mpanolo-tsaina, Andriamanitra Mahery, Rain'ny mandrakizay, Andrian'ny fiadanana. hanao izany." Izany dia manampy antsika hahatakatra ny drafitra

lehiben'Andriamanitra mba hametrahana fiadanana eo amin'ny olona eto an-tany. Ny drafitr'Andriamanitra dia nantsoina hoe "Mistery" sy "Ny fikasan'Andriamanitra mandrakizay". Tsy manao afa-tsy ny hampiray ny karazan'olona rehetra ao amin'ny

fanjakan'ny fiadanana sy ny fitiavana ary ny fahamarinana amin'ny alalan'ijesosy

Kristy Mpanjakaizany. Nolazain'i Isaia io fanjakana io 650 taona talohan'ny nioreny. Nampiasateny an'ohatra izy hoe: "Ny amboadia hiara-mitoetra amin'ny zanak'ondry, ny ombivavy sy ny bera hiara-komana, ny zanany hiara-mandry. Tsy handratra na

hanimba eran'ny tendrombohitro masina ireny; Hitanao ve fa ny tena fiadanana ihany no azo atao rehefa mahafantatra ny Tompo ny olona? Eo no idiran'i "Jesosy, Andrian'ny Fiadanana." Izany no maha-zava-dehibe ny fahafantarantsika an'i Kristy sy ny fiainany.

Jesosy no mpampihavana lehibe. Noravany ny fifandrafiana nampisaraka ny Jiosy sy ny Jentilisa ho vatana iray. Nahavariana ny fiantraikan'ijesosy tamin'ireo fahavalovoajanahary ireo. Olona samy hafa kolontsaina,

fiteny, firazanana, fivavahana, fomba amam-panao, sns., izay nanana tantara feno ady nandritra ny taonjato maro taorian'nyady — nahatonga azy ireo ho tonga rahalahy malala iJesosy. Ny hazofijalian'i Kalvary no fitaovana nampiasainy mba hihavanana. Ny fahitana an'iJesosy nandeha namakivaky ny tany efitra. Eo anatrehany dia maty sy volontsôkôlà avokoa. Fa amin'ny fandehanany sy amin'izay rehetra lalovany dia mamela fitiavana sy fiadanana ary firindrana. Velona ny tany efitra ary niova ho zaridaina tsara tarehy sy lonaka: vorona mihira, voninkazo mamony, rano mikoriana, ary kijana maitso. Raha ny marina, izany indrindra no nataon'iJesosy, fa amin'ny lafiny ara-panahy.

Nofihin'iJesosy ilay mpanota ratsy indrindra, nokasihinyilay boka ratsy indrindra, nodiovinyilay vehivavy janga faran'izay tsinontsinona, nalainy ny karazan'olona rehetra, ary nampiraisin'izy ireo ho fianakavian'Andriamanitra iray kanto. Nandoavidiny lafo izy saingy nihevitra ny asa nanirahana azy ho mpampihavana ho laharam-pahamehana teo amin'ny fiainany.

TOKO 8.

JESOSY: NY MINO (Matio 5 and 10).

FAHAFINOANA: INONA IZANY?

Ny tena toetran'ny olona iray dia miharihary indrindra rehefa mahatsapa ny faneren'ny fiainana io olona io. Rehefa mahafinaritra sy mora ny zava-drehetra, tsy misyfahasosorana, fanevatevana ary ratra, dia tsy sarotra ny ho tsara fanahy sy tsara fanahy, manam-paharetana ary manaiky. Saingy ao anatin'ny fanenjehana, fanaintainana, aretina, fanakianana ary fandavana, dia miseho ny tena lokon'ny lehilahy iray. Amin'ireny fotoana ireny no miseho ho toy ny hazavana ao anatin'ny haizina ny sasany ary ny hafa mitambatra ao anatin'io haizina io. Amin'ireny fotoana ireny no misy ny sasany kivy ary ny sasany mbola mitohy.

Raha avelanao hanara-dia an'iJesosy ny rehetra, dia miezaka manampy ny hafa sy manokan-tena tanteraka ho an'Andriamanitra fotsinyiana, nefa avy eo dia hiharan'ny fatiantoka lehibe, dia mety halaim-panahy ianao hieritreritra hoe: "Inona no soa azon'ny manompo an'Andriamanitra? Mendrika ve ny miezaka ny ho olona tsara?" na "Nihatsara ny fiainako talohan'ny nanomezako izany ho an'Andriamanitra". Inona anefa no tsy ampy raha manaiky ny eritreritra toy izany ianao? Izao tsotra izao: Tsy manam-pinoana na matoky an'Andriamanitra sy nyteny fikasany ianao. Ny marina dia tsy nampanantena zaridaina raozy mihitsy Andriamanitra. Mifanohitra amin'izany, dia nampanantena fotsinyIzy fa homba antsika mandrakariva Izy mba hanome hery antsika ary raha mijanona ho mahatoky hatramin'ny fahafatesana isika, dia hahazovalisoa mihoatra noho ny nofinofy ratsy indrindra. Mila fahatokiana anefa ny hahazo izany valisoa izany. Ny toetra tokony hananantsika eo amin'ny fiainantsika dia ny tsy fivadihana amin'Andriamanitra sy amin'i Kristy ary amin'ny faharesen-dahatra misy antsika.

"Sambatra izayenjehina noho ny fahamarinana, fa azy ny fanjakan'ny lanitra. Sambatra hianareo, raha tenevateva sy enjehiny ary asiany lainga isan-karazany noho ny amiko.

Mifalia sy miravoravao ianareo, fa lehibe ny valim-pitianareo any an-danitra, fa toy izany no nanenjehany ny mpaminany talohanareo." Ny hatsaran'ny fiainana hita eto, amin'ny famalian'ny olona iray ny fanenjehana amin'ny fifaliana, dia ny fahatokiana na finoana ny fampanantenan'Andriamanitra.

JESOSY NO OHATRA HO ANTSIKA amin'ny fahatokiana.

Ijesoa Kristy no ohatra tsara indrindra ho antsika momba ny fahatokiana. Nazeran'i Satana tamin'i Jesosy ny zana-tsipikany mirehitra indrindra. Nitady hamono azy ny fahavalony. Niampanga lainga azy ny mpitondra fivavahana. Nanda azy ny vahoakany. Afaka nilaza mihitsy aza izy hoe: "Ny amboahaolo manan-davaka ary ny voro-manidina manana akany, fa ny Zanak'olona tsy mba manana izay hipetrahan'ny lohany". Ny teny ao amin'ny Isaia 53 dia milazalaza ny fijaliany manao hoe: Tsy misy hatsaran-tarehy hanirantsika Azy, nohamavoina sy nolavin'ny olona Izy, Natao tsinontsinona Izy ka tsy nohajaintsika, Izy no nitondra ny fahoriantika, ary nivesatra ny fahoriantika, nokapohiny, nasian'Andriamanitra, nampahorina, naratra, natoro, nampahorina, naringanatsy ho amin'ny tany."

Eritrereto ny fomba nampijalialina sy nohamavoina ary avy eo nohomboana teo amin'ny hazo fijaliana rehefa mamaky ireo teny ireo ianao ao amin'ny Isaia 50 andininy faha-6 sy faha-7: "Natolotro ho amin'izay namely ahy ny lamosiko, ary ny takolako ho amin'izay mamely Ahy. izay nanongotra ny volombava; Tsy nanafina ny tavako tamin'ny henatra sy ny rora Aho. Ho an'i Jehovah Tompo hanampy Ahy; Eny tokoa, Jehovah Tompo no hanampy Ahy".

kapohina nefa mbola matoky an'Andriamanitra? Nanao izany ijesosy. Afaka ihany koa isika, noho ny fahasoavan'Andriamanitra, raha mifikitra amin'ny finoantsika.

Tsy nalemy na tsy nanan-kery ijesosy. Efa nanao famantarana syfahagaganatamin'ny olona rehetra Izy mba hahitan'izy ireo ny heriny. Tonga hijaly hisolo antsika izy ka nanolotra ny lamosiny tamin'ny kapoka nataon'ny olon-dratsy sy ny tavany tamin'ny roran'ny fanevatevana sy ny totohondry fampahoriana. Tsy menatra ny fanalam-baraka ny Zanak'Andriamanitra. Hitantsika amin'izany rehetra izany fa mifamatotra akaikyamin'ny fanenjehana ny tsy fivadivana. Na dia lasibatry ny fampijaliana aza izy, dia tapa-kevitra ny hanatanteraka ny iraka nampanaovina azy hatramin'ny farany. Tamin'ny zava-drehetra, Jesosy dia nanohy ny fahatokiana tamin'ny Ray ary noho izany dia nilaza ny Ray momba Azy "Ity no Zanako malalako izaysitrako, Izy no henoy!"

Nosamborina sy nampijalina ijesosy, dia tsy niverina. Nafoin'ny namany akaiky indrindra izy ka tsy niverina. Mendrika ve ny manolotra ny tenantsika ho an'i Kristy? "Eny" ny valiny. Mety ho malemy sy malemy isika saingy mahatokyamin'izay te hanaraka azy ijesosy. Ny alahelon'izao fiainana izao dia tsy azo ampitahaina amin'nyvoninahitra ho avy izay homen'Andriamanitra an'izay mahatoky Azy.

FAMARANANA

Ny iray amin'ireo fahamarinana lalina indrindra ambara ao amin'ny Baiboly dia ny hoe ijesosy avy any Nazareta, teraka 2 000 taona lasa izay tany Betlehema, dia Andriamanitra ary tena izy tokoa! Rehefa teraka izy dia tamin'ny virjinyiray izany ary nilaza ny anjely nanambara ny fatorontoronina azy fa hatao hoe Imanoela izy, izay midika hoe: "Miaraka amintsika Andriamanitra". Iza no voasoratra momba ny nidirany teto amin'izao tontolo izao: "Tamin'ny voalohany ny Teny, ary ny Teny tao amin'Andriamanitra, ary ny Teny dia Andriamanitra... (1 Jaona 1:1, 14) Rehefa nanontany azy i Filipino hoe: "Tompo ô, aseho anay ny Ray", dia hoy i

Jesosy: "Efa ela izay no efa nitoerako teto aminareo, ka tsy mbola nahalala Ahy ihany ianao, ry Filipo? Izay nahitaAhy dia nahita ny Ray". Marina tokoa fa fantatsika ny toetrantsika malemy sy manetry tena amin'ny maha-olombelona antsika, nefa noheverin'Andriamanitra ho sarobidy tokoa isika ka nitsidika antsika! Te hahita an'Andriamanitra ve ianao? Jereo Jesosy! Jesosy dia Andriamanitra tonga niaraka tamintsika tamin'ny fomba tena manokana sy nampionona.

Fa Jesosy nandeha. Mbola momba antsika ve Andriamanitra? Ny valiny ao amin'ny Baiboly dia mazava - Eny!Ahoana anefa izany? Amin'nyalalan'ny Fanahinyzany. Henoy ny tenin'IJesosy ao amin'ny Jaona 14 hoe: "Ary Izaho hangataka amin'ny Ray,

ary Izy hanome anareo Mpananatra hafa mba ho eo aminareo mandrakizay; ny Fanahin'ny fahamarinana... fantatrareo Izy, fa mitoetra eo aminareo Izy, ary ho ao anatinareo." "Raha misy tia Ahy, dia hitandrina Izy Ny teniko; ary ho tia azy ny Raiko, ary hankao aminy IZAHAY ka honina ao aminy.

Tsy azo ialana ny fehin-kevitra. Andriamanitra Mpahary antsika no nihevitra antsika betsaka ka tonga teto an-tany tamin'ny endrika olombelona Izy mba hanampy antsika. Nantsoinay hoe Jesosy avy any Nazareta izy. Niverina tany an-danitra izy rehefa nahavita ny asa nanirahana azy teto fa nandefa ny Fanahy Masina hanampy antsika. Ary noho izany ankehitriny, Andriamanitra Ray sy Zanaka ary Fanahy Masina dia te-hametraka ny fonenany ao anatintsika. Te-hitoetra ao aminao manokana izy ireo. Tian'izy ireo handray anjara amin'ny fiainany isika.

Ny fiainan'i Kristy dia ny fiainana niainan'ijeso azy ny karazana fiainana izay azontsika iaina koa miaraka amin'ny fanampiany, raha tiantsika izany. Raha te hiaina izany fiainana izany isika dia tsy maintsymibanjina Azy. Vakio ny Hebreo 12:1-2: "... mihazakazaka amin'ny faharetana amin'ny fihazakazahana izaynapetraka eo anoloantsika, ka mibanjina an'ijesosy, Tompon'ny finoantsika sy Mpanefa antsika, Izay... Izy no Ohatra tokony harahintsika, Herintsika rehefa reraka isika, Mpanazatra antsika mampifaly antsika ary Mpanavotra antsika mandray antsika eo an-tratran'ny eo amin'ny tsipika fahatongavana.

Diniho izay rehetra nanohitra Azy sy ny vidiny naloany mba hanaovana ny sitrapon'ny Rainy. Jereo ny fomba nitondran'Andriamanitra ny fahalehibiazana tamin'ny alalan'ny hazo fijaliana sy tamin'ny fijaliana ary tamin'ny fahafatesana. Rehefa mieritreritra ny fijalianao manokana ianao, ny fanararaotana nihatra taminao, ny fomba nampiasana anao sy ny fanararaotana, ary ny mahatsiravina - tsy mahagaga raha tsy afaka miatrika izany ianao - ...jereo ny hazo fijaliana ary jereo ilay Lehilahy izay nendahany sy nahantona teo mba hojeren'ny rehetra sy hihomehezana.

Rehefa mieritreritra ny tsy fitoviana eo amin'ny fiainana ianao, ny tsy rariny amin'ny karatra nozarainao, ary tsapanao tahaka ny mihira "somebody done somebody wrong" ...jereo ny hazo fijaliana ary jereo ilay nokapohina noho ny helotsika.

Rehefa manindrona ny fandavana efa fantatrao ianao, ny fanaintainan'ny "tsy tiana" na ny fananana nolavina ny fitiavanao ...jereo ny hazo fijaliana ary jereo ny fitiavana mikoriana avy amin'Ilay Naratra izay natao tsinontsinona sy nolavina.

Rehefa matahotra ianao, rehefa mangina Andriamanitra, rehefa mikapoka anao ny fiainana ary mihady lalina ny tsilo, rehefa nanome ny tsara indrindra ianao nefa tsy ampy ny tsara indrindra ... jereo ny hazo fijaliana!

Rehefa feno fanaintainana ny vatanao, dia eo anoloanao mandrakariva ny heloky ny fahotanao ary mieritreritra ianao tsy afaka manohy ianao ary te hiala na hanaiky lembenana... jereo ny hazo fijaliana! Jereo Jesosy.

Izy no nanao izany! Nandresy izy! Afaka mahita anao koa izy!

Tadidinao ve ilay angano momba ny printsy tanora tsara tarehy iray izay niova ho

saobakaka antitra ratsytarehy? Hitoetra amin'izany endrika izany mandrakizayizy raha tsy oroka andriambavy tsara tarehy. Nandany ny androny tao anaty dobo maizina izy, nalahelo sy ketraka. Inona no fanantenana ho an'ny fahafahana? Nibontsina ny masonry lehibe, ny hodiny miboridana, mivaingana ary mivalampatra, mivalampatra ny vatany ary mando foana ny vavany misy rora mitete. Iza no te hanoroka azy? Azo antoka fa tsy andriambavy tsara tarehy!

Indray andro anefa, nisy andriambavy tonga tao amin'ilay dobo. Feno fitiavana sy fifaliana izy, nahita hatsarana tamin'ny zavatra rehetra noforonin'Andriamanitra. Nitsikilo ilay saobakaka antitra izy fa tsy naharikoriko azy. Raha ny marina, dia noraisinyzily, nibanjina ny masony nalahelo taloha, ary nasiany oroka teo amin'ny lohany. Avy hatrany dia naverina ho andriana tsara tarehy izy. Nifankatia izy ireo, nanambady, ary niaina tamim-pifaliana. Mazava ho azy fa anganofotsinyzany, fa amin'ny tena

fiainana, dia ny tantaran'ny fiainan'i Kristy. Fony ijesosy teto an-tany, dia nandeha nanerana an'ijodia sy Samaria ary Galilia "ninorohana sahona" ijesosy. Nikasika izy. Nampianatraizy. Nanasitrana izy.

Nanova ... olona very izy ... toa an'i Zakaiosy, mpamory hetra. Noroahina tsy ho ao am-piangonana, nosokajiana ho mpamadikatany amin'ny tany voabodo, mifandray mandrakizay amin'ny anaran'ny "mpanota", fohy loatra izy ka niakatra teo amin'ny aviavy iray mba hijery an'ijesosy rehefa nandalo. Nijanona teo amin'ilay hazo ijesosy ary nanasa ny tenany ho any an-tranon'i Zakaiosy mba hisakafo antoandro ary talohan'ny nifaranan'ny andro, dia novan'ijesosy ho andriana io "saobakaka" kely io.

Mbola nitovyhany ny tantara. Nanaiky ny voaroaka i Kristy, nanome hery ny malemy, tia ny tsy tia, ary nanome fahafahana faharoa ho an'ny tsy fahombiazana. Raha ny marina, izaho koa dia saobakaka antitra ratsy tarehy mandra-panoroka ahy ijesosy. Ahoana ny momba anao? Te hiova ho endrik'i Kristy ve ianao ka hiaina ny "fiainan'i Kristy"? Izany no resahin'ireo lesona rehetra ireo.

Ao amin'ny Matio 5, Ijesosy dia manome antsika ny atao hoe sarin-tena. Ireo no toetra tokony hananana sy azon'ny Kristianina tsirairay ananana: fanetren-tena, fangorahana,

fahalemam-panahy, fahamarinana, famindram-po, fampihavanana, ary fahatokiana. Ity dia tsy lisitra ahafahanao misafidy sy misafidy, araka ny safidinao manokana na ny fironanao. Tsy toy ny trano fisakafoanana buffet misy latabatra feno karazan-tsakafo ary ny olona dia tsy mifidy afa-tsy izay tiany: "Indro, te ho mpamindra fo sy hihavana ary halemy fanahy aho, fa tsy tiako ny

manetry tena, na madio, na marina." Sarin'ny kristiana iray manontolo izany. Tsy mitenyizy hoe: "Paoly, manetry tena ianao; Maria, madio ianao; Fred, marina ianao ary Anna, mahatoky."

Mifanohitra amin'izany, ny kristiana tsirairay dia tokony hanana ireo toetra rehetra ireo ary

miaraka amin'ny alalana sy fiaraha-miasa, ny Fanahy dia afaka mamokatra izany rehetra izany ao anatinao.

Jereo koa fa tsy ny zavatra ataontsika loatra no tsindriana fa ny toetrantsika (ny toetrantsika).

Izany dia satria, rehefa olona marina isika ao anaty, dia ho vitantsika ny zavatra tokony hataontsika. Ny "ho" dia mialoha ny "hanao".